

مبارزه کارگران سقز، بیانگر دور تازه ای از اعتلای جنبش

کارگری در ایران است!

دادگاه ضد کارگری و ضد انقلابی جمهوری اسلامی ایران حدود پنج ماه است که کارگران مبارز محمود صالحی، جلال حسینی، محمد عبدی پور، برهان دیوانگر، هادی تنومند، اسماعیل خودکام و محسن حکیمی را به بهانه های متفاوتی گاهی در زندان و زمانی پای میز محاکمه فرا میخواند.

ماجرای این هفت کارگر مبارز از ماه می امسال آغاز شد، زمانیکه این رفقای کارگر روز اول ماه می را در پارک از شهر سقز برگزار کردند. رژیم ضدکارگری اسلامی سرمایه که از هر حرکت اعتراضی کارگران وحشت دارد، کارگران نامبرده را به همین جرم دستگیر و روانه ای زندان نمود. این عمل وحشیانه رژیم اسلامی، خشم برحق کارگران و انسانهای آزادیخواه را در داخل و خارج از ایران برانگیخت. مقاومت شجاعانه ای این هفت تن در زندان، تلاش دوستان و وابستگان آنها در بیرون از زندان و از همه مهمتر اعتراض و انزجار کارگران و مردم آزادیخواه در ایران و جهان، رژیم اسلامی را مجبور نمود تا مؤقتاً به آزادی این هفت کارگر مبارز تن در دهد.

رژیم اسلامی که در سالهای اخیر با قبول شرایط و موازین سازمان جهانی کار سازمان ملل، در تلاش است تا ژست مدرن و امروزی به خود بگیرد، اینبار با مسکوت گذاشتن برگزاری مراسم اول ماه می، اتهام رابطه داشتن آنان را با سازمان «الحادی کومه له» عنوان نموده است. بیدادگاههای رژیم اسلامی تحت فشار کارگران از داخل و سازمانهای بین المللی از خارج، احضار این کارگران را به دادگاه تا هنوز به تعویق انداخته است. علیرغم فشارهای داخلی و بیرونی، رژیم ضدکارگری و ارتجاعی اسلامی از ادعای خود در به محاکمه کشیدن این رفقای کارگر کوتاه نیآمده است، بنا جهت به زانو درآوردن رژیم اسلامی سرمایه فشار بیشتری لازم است.

ماجرای این هفت رفیق کارگر در جمهوری اسلامی میتواند به سرآغاز دور تازه ای از جنبش کارگری در ایران تبدیل گردد.

جمهوری اسلامی نه تنها باید اتهامات ارائه شده اش در مورد این هفت کارگر مبارز را پس بگیرد و در قبال این همه فشار و اذیت و آزار کارگران خساره ای مالی پردازد و رسماً از آنها عذرخواهی نماید، بلکه وادار به برسمیت شناختن حق آزادی تشکل، اعتصابات و تظاهرات کارگری و همچنین حق آزادی عقیده و بیان گردد. پافشاری روی این مطالبات و تحمیل آنها نخستین گام جهت پیشروی در دور تازه ای مبارزات کارگری خواهد بود. تحقق خواستههای بالا در گروه همبستگی و مبارزه ای هرچه بیشتر کارگران و اقشار زحمتکش در ایران است.

به پیش بسوی وحدت طبقاتی کارگران!

زنده باد سوسیالیسم!

هیئت اجرائیه سازمان سوسیالیستهای کارگری افغانستان

۱۷ سپتامبر ۲۰۰۴